

OSOCZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

1 sg m *praet* -m się osoczył.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. osoczyć.

Oskarżyć się [czym]: iżem fie nie ofoczył sercem ani vřty, przeto zemglony łą cznoty moie, abowiem im dłużej człowiek zamilcza grzechy łwe [...] tym mgleyřze bywaią cznoty iego. WróbŻółt K6.

Synonimy: obwinić się, obżalować się.

Formacje współrdzenne cf SOCZYĆ.

AK